

1 maja 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

COAB. 11/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 1337.

Kl. 12 i 6.

12 i 11

Firma E. Merck,
Darmstadt (Niemcy).

Sposób wytwarzania środków bielących i dezynfekcyjnych.

Zgłoszono: 31 marca 1920 r.

Udzielono: 7 stycznia 1925 r.

Pierwszeństwo: 12 lipca 1919 r. (Węgry).

Wynalazek dotyczy wytwarzania środków bielących i dezynfekcyjnych i polega na spostrzeżeniu, że sam przez się nierozpuszczalny zasadowy podchloryn magnezowy (Cress & Bevan, Chem. News, 1888, str. 40) zostaje rozłożony roztworami dwuwęglanów, przyczem w roztworze wydziela się chlor aktywny.

Aby tego rodzaju roztwory podchlorynu można sporządzać szybko i bez szczególnych środków pomocniczych, miesza się suchy zasadowy podchloryn magnezowy i dwuwęglan alkaliczny, szczególnie dwuwęglan potasowy. Takie mieszaniny są praktyczne i nieograniczenie trwałe, także w postaci tabletek dają się łatwo rozcierać, a zaprawione wodą dostarczają w krótkim czasie obojętnego, trwałego roztworu podchlorynu.

1. Przykład: 1 części wag. zasadowego

podchlorynu magnezowego, zawierająca 26% aktywnego chloru, miesza się z 3 części wag. suchego dwuwęglanu sodowego.

2. Przykład: Mieszaninę, sporządzoną według przykładu 1, zaprawia się wodą i wstrząsa, przyczem powstający najpierw roztwór dwuwęglanu rozkłada zasadowy podchloryn magnezowy ze stałe zmniejszającą się szybkością. Po 10 minutach już prawie 50%, a po 4 dniach 90% zawarte go w preparacie aktywnego chloru przeszło do roztworu; ten nie działa pod żadnym względem żrąco i utrzymuje się przez kilka tygodni w gotowych do użytku roztworach.

Suche preparaty do szybkiego sporządzania roztworów podchlorynu, wyrabiane dotychczas zawsze z wapnem chłorowem jako przenośnikiem chloru, z powodu stosunkowo małej trwałości podchlo-

rynów wapnia preparaty były nie dość trwałe; ich nietrwałość byłaby jeszcze przez to zwiększana, że jako środków rozkładających używano nie dwuwęglanów, lecz przyciągających wodę kwaśnych soli, jak dwusiarczany, kwaśne fosforany i t. p., które przeważnie także pod względem terapeutycznym były mniej wolne od zarzutów niż dwuwęglany.

Roztwór, sporządzony z nowego preparatu, w porównaniu z wszystkimi roztworami obojętnymi, wytworzonymi ze stałego lub rozpuszczonego wapna chlorowego, dłużej wykazuje równomierną zawartość chloru. Mianowicie, podczas, gdy z wapna chlorowego przez używane środki rozkładowe cała ilość aktywnego chloru praktycznie natychmiast zostaje przeprowadzona do roztworu, dwuwęglan zasadowy rozkłada podchloryn magnezowy z początku wprawdzie szybko, później jednak ze sta-

le zmniejszającą się szybkością. Wydzielanie rozpuszczalnego podchlorynu, trwające dłuższy czas wynagradza więc straty, występujące przy wszystkich obojętnych roztworach alkaliów i podchlorynów wskutek samorozkładu chloru aktywnego tak, że zawartość chloru zostaje czasowo wyrównana, a użyteczność przedłużona o czas trwania wydzielania.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób sporządzania trwałych roztworów bielących i dezynfekcyjnych, tem znamienny, że stały zasadowy podchloryn magnezowy rozkłada się rozpuszczonymi dwuwęglanami alkalicznymi.

2. Sposób sporządzania trwałych preparatów bielących i dezynfekcyjnych, nadających się do szybkiego wykonania metody według zastrzeżenia 1, tem znamienny, że się miesza stały zasadowy podchloryn magnezowy z suchymi dwuwęglanami alkalicznymi.

Firma E. Merck.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.